

него; и дѣто влѣзе, речѣте на стопанинѣ-тъ на тѣзи кѣщѣ, и пр. Въ това имамы примѣръ на Христово-то всезнаніе, повеже можеше да прорече тѣзи обстоятелства точно както и ся случихъ.

П. Що направихъ ученици-ти ?

О. И сторихъ ученици-ти както имъ повелѣ Исусъ; и приготвихъ пасхѣ-тѣ. Ст. 19.

П. Що бѣ това приготвеніе ?

О. Едно агне печено, бесквасенъ хлѣбъ и горчиво зеліе. Исх. 12; 8. Чис. 9; 11.

П. Що прорече Исусъ когато бѣ сѣднѣлъ на трѣпезѣ-тѣ онѣзь вечеръ ?

О. И когато станѣ вечеръ, сѣднѣлъ бѣ на трѣпезѣ-тѣ съ дванадесетъ-тѣ. И като ядѣхъ тѣ, рече, Истинѣ ви казувамъ че единъ отъ васъ ще мя прѣдаде. Ст. 20, 21.

П. Що станѣ прѣди да рече Исусъ тѣзи думы ?

О. Станѣ прѣпирня по между ученицы-ти, кой отъ тѣхъ да ся счита най голѣмъ. Лук. 22; 24. Може да станѣ това когато сѣднахъ на трѣпезѣ-тѣ, за редъ-тъ въ който трѣбуваше да сѣднѣтъ. Но каква и да бѣ причина-та на това чудно поведѣніе тѣхно, трѣбува да е за насъ поводъ да испытывамы себе си да ли владѣе въ насъ исто-то честолюбіе или властолюбіе. Примѣръ даде тогазь Господь нашъ на чудно-то си търпѣніе и съжаленіе кѣмъ ученицы-ты си. За да ги научи на смиреномудріе съ единъ способъ който не можяхъ никога да забравятъ, *зѣ водѣ и омы нозѣ-тъ имъ*. Іоан. 13; 1—16.

П. Какво впечатлѣніе направи въ ученицы-ты проричаніе-то че единъ отъ тѣхъ щѣше да прѣдаде Господаря си ?

О. И тѣ наскѣрбени тежко начиняхъ всякой единъ отъ тѣхъ да му казувать, Да не бы да съмь азъ, Господи ? Ст. 22.

П. Чудно ли е да станѣтъ много оскѣрбени ?